

Arrest

nr. 338 984 van 8 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 5 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Palestijn, geboren op [...] maart 1997 in Khan Younis, in Gaza, waar u woonde tot uw vertrek uit Palestina.

U verklaarde dat u Gaza hebt verlaten omdat men er geen toekomst kan opbouwen, omdat alles er vernield is en omdat er telkens oorlog is. U had er geen stabiliteit en geen werkmogelijkheden.

Omwille van bovenstaande redenen verliet u Palestina op 13 september 2023. U kwam aan in Griekenland op 21 september 2023 en diende er een verzoek om internationale bescherming in. Op 10 oktober 2023 kreeg u in Griekenland de vluchtelingenstatus.

U verklaarde dat er in Griekenland geen werk en huisvesting is. Voordat u naar het opvangcentrum werd gebracht, werd u geslagen door de politie. Nadat u er een internationale beschermingsstatus had gekregen, kreeg u geen hulp. Een vriend van u overleed nadat er geen medische hulp kwam. Op de ferry werd u lastiggevallend door de autoriteiten daar. U mocht niet binnen in de boot zitten en moest in het onoverdekte gedeelte in de koude zitten. In Athene sliep u op straat en woonde u ook in gedeelde huizen, waar er veel junkies wonen. Er waren geen badkamers in dat gedeeld huis. U was bang te eten of drinken omdat u vreesde dat iemand iets in uw eten zou doen, wat bij iemand anders was gebeurd, waarna die gek werd. Mensen dwongen u om drugs te nemen. Op straat werd u geconfronteerd met seksuele intimidatie door een vrouw en door jonge mannen. U vocht met die jonge mannen. U maakte nu en dan zo'n zaken mee. U had in Griekenland huiduitslag, zoals muggenbeten. U ging bij twee verenigingen hulp vragen en u kreeg er medicatie. U ging daarna nog naar een apotheek die Arabisch sprak en vroeg er om hulp. U kreeg er behandeling. U werd nog doorverwezen naar drie medische centra van de Griekse staat, maar daar werd er u medische verzorging geweigerd.

Omwille van bovenstaande redenen verliet u Griekenland op 1 februari 2024. U kwam aan in België op 1 februari 2024 en diende hier op 2 februari 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: (1) een kopie van uw Palestijns paspoort, (2) een kopie van uw Palestijnse identiteitskaart, (3) een kopie van uw Palestijns geboortecertificaat, (4) een kopie van uw UNRWA-kaart, (5) een kopie van uw e-kaart van UNRWA, (6) kopieën van documenten in verband met uw scholing in Gaza, (7) kopieën van overschrijvingen, (8) foto's van uw overleden vriend in Griekenland, (9) foto's van uw vernielde huis in Gaza, en (10) een medisch rapport.

Op 27 maart 2025 ontving het CGVS twee mails van u met: (11) een kopie van uw Griekse ADET-kaart, (12) een kopie van uw Grieks paspoort, (13) kopieën van bijkomende medische documenten, en (14) kopieën van documenten in verband met uw lessen Nederlands.

Op 2 april 2025 ontving het CGVS een mail van u met (15) uw opmerkingen op de notities van uw persoonlijk onderhoud.

Op 3 april 2025 ontving het CGVS een mail van u met dezelfde kopieën van de documenten 11-14.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U haalt tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS wel aan dat u enkele medische problemen aan uw elleboog, tanden en huid hebt/had (CGVS, p. 2 en 11; zie administratief dossier, groene map, document 10 en 13). Er zijn echter geen redenen om aan te nemen dat die medische problemen uw deelname aan de procedure zouden bemoeilijken of in de weg zouden staan. Zo maakte u, noch uw advocaat in dat verband enige opmerkingen op het einde van uw persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 16-17). Evenmin kwamen er in dat verband enige opmerkingen na de toezending van de notities van uw persoonlijk onderhoud.

Bij het invullen van de vragenlijst in verband met de bijzondere procedurele noden, maakte u bovendien geen gewag van enige problemen die uw deelname aan de procedure zouden bemoeilijken (zie administratief dossier, Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ).

Omwille van bovenstaande kan het CGVS dan ook niet aannemen dat u wel degelijk bepaalde medische problemen zou hebben die uw deelname aan de procedure bemoeilijkten.

Derhalve werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (zie administratief dossier, blauwe map, Aanvraag Derde Landen), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de

Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 7). U kreeg er op 10 oktober 2023 de vluchtelingenstatus (CGVS, p. 7) en had er een verblijfskaart (ADET) en een paspoort die geldig zijn tot respectievelijk 9 oktober 2026 en 28 december 2028 (zie administratief dossier, blauwe map, Aanvraag Derde Landen; zie administratief dossier, groene map, documenten 11-12).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming

genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2022, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 8/6/2023 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2023/06/AIDA-GR_2022-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; en Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften**, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

U beperkt zich tot een algemene verwijzing naar bepaalde moeilijkheden waarmee begunstigten van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd kunnen worden op het vlak van bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand of tewerkstelling (CGVS, p. 9-10), maar haalt géén geloofwaardige persoonlijke ervaringen aan om dit te concretiseren.

Gelet op de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid volstaat dit géénszins om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming in Griekenland te weerleggen.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire

behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Zo blijkt immers dat u zich in uw zoektocht naar werk niet richtte tot de Griekse overheid om hulp te vragen, daarbij beroep doend op uw rechten als begunstigde van internationale bescherming aldaar (CGVS, p. 12). U geeft als uitklaring dat er in Griekenland geen officiële overheidsgebouwen zijn waar u hulp kan vragen (CGVS, p. 12), maar die blote bewering druist in tegen de landeninformatie over de situatie van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland (zie boven). U had in Griekenland geen AFM-document en weet niet wat het is (CGVS, p. 8). U zegt wel dat vrienden spraken over het feit dat er documenten zijn die belangrijk zijn om werk te vinden, maar u ondernam zelf geen stappen om die documenten aan te vragen (CGVS, p. 8). Gevraagd om welke reden u dat niet deed, stelt u dat die administratieve stappen veel tijd nemen en dat u bij andere jongeren zag dat die stappen niets opbrachten (CGVS, p. 8). Die twee redenen ontslaan u echter geenszins van uw persoonlijke verantwoordelijkheid om de nodige stappen te nemen om in Griekenland beroep te doen op uw eigen rechten als begunstigde van internationale bescherming. Op basis van uw verklaringen kan dus niet gesteld worden dat u voldoende pogingen ondernomen hebt om een job te bemachtigen.

Wat huisvesting betreft, stelt u dat een vriend u meenam naar een ngo om er hulp te vragen met huisvesting (CGVS, p. 12). U kent de naam van die organisaties echter niet meer (CGVS, p. 12). Gevraagd of u ook naar diensten van de Griekse overheid ging om er hulp te vragen in uw zoektocht naar huisvesting, stelt u dat u niet zeker bent of die organisatie waar u naartoe ging van de Griekse overheid was (CGVS, p. 12). Daaruit blijkt evenmin dat u grondige pogingen en stappen hebt ondernomen om beroep te doen op uw rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland in uw zoektocht naar huisvesting.

Bovendien dient er te worden opgemerkt dat uw verklaringen op het CGVS over de moeilijkheden waarmee u werd geconfronteerd op het vlak van werk en huisvesting, danig verschillen van die op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op de DVZ repte u over die moeilijkheden immers met geen woord (zie administratief dossier, CGVS Vragenlijst, vraag 1-8) en u stelde er dat u hoe dan ook naar België wilde reizen: "Maar ik deed asiel aanvraag omdat het de enige wijze is om door te reizen. Eens ik het paspoort had, verliet ik Griekenland" (zie administratief dossier, Verklaring DVZ, vraag 33). Het mag dan ook verbazen dat u de moeilijkheden op het vlak van werk en huisvesting op het CGVS wel aanduidt als redenen om Griekenland te verlaten en in België internationale bescherming aan te vragen. Bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gaf u aan dat uw interview op de DVZ heel kort was en er "zoveel dingen" waren waarover u niet kon spreken, zoals uw problemen met huisvesting en werk (CGVS, p. 4). Er werd u op de DVZ echter uitdrukkelijk gevraagd of u nog iets vreesde in Griekenland en of u nog iets wilde toevoegen aan uw verklaringen, waarop u tweemaal nee antwoordde (CGVS, p. 13). Daaruit blijkt allerm minst dat u op de DVZ niet de kans kreeg over uw problemen te spreken. Geconfronteerd met het bovenstaand, op het einde van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, stelt u dat u dat achteraf ook had opgemerkt en dat het u verbaasde dat dat in uw verklaringen op de DVZ stond (CGVS, p. 13). Het feit dat u die verklaring echter pas opwerpt wanneer u uitdrukkelijk wordt geconfronteerd met de tegenstrijdigheid in uw verklaringen en niet wanneer u de kans krijgt enige opmerkingen te maken over uw interview op de DVZ, tast de geloofwaardigheid van die uitklaring sterk aan.

Met het bovenstaande slaagt u er allerm minst in te overtuigen dat uw rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet werden gerespecteerd, noch dat u zelf voldoende stappen hebt ondernomen om beroep te doen op die rechten.

Uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal

registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Het is dus duidelijk dat u ook een fiscaal registratienummer hebt dat u toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van onroerend goed.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u niet wordt geconfronteerd met een medische of psychische kwetsbaarheid, die negatieve gevolgen zouden hebben op uw zelfredzaamheid of autonomie.

U verklaarde dat u in Griekenland last had van huiduitslag en een soort muggenbeten (CGVS, p. 2), wat u op de DVZ nog een soort lepra had genoemd (zie administratief dossier, Bijkomende Vragen M-Status Griekenland). U stelt dat u in België tests deed en dat uw probleem over was (CGVS, p. 2).

In verband met uw huidprobleem stelt u in Griekenland geen medische hulp te hebben ontvangen (CGVS, p. 5 en 10). U stelt naar twee verenigingen te zijn gegaan, maar zij gaven u alleen maar medicatie (CGVS, p. 10), waaruit reeds niet blijkt dat u van medische hulp verstoken was. Die verenigingen waren niet van de Griekse overheid (CGVS, p. 12). U meent zich nog te herinneren dat u door die verenigingen werd doorverwezen naar een medisch centrum van de Griekse staat, maar er werd u vervolgens tot drie keer toe medische hulp geweigerd (CGVS, p. 12-13). Ook die verklaringen druisen regelrecht in tegen uw eerdere verklaringen daarover op de DVZ, waar u slechts sprak over een associatie waarvan u de naam niet meer kende, maar die u medische verzorging weigerde (zie administratief dossier, CGVS Vragenlijst, vraag 5; Bijkomende Vragen M-Status Griekenland). U liet het daarnaast na een klacht in te dienen tegen de medische centra die u hulp weigerden (CGVS, p. 13), hoewel van een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland kan verwacht worden dat die de nodige stappen zet om zijn rechten aldaar te doen gelden. Meer nog, u hebt in Griekenland zelfs niet de nodige stappen ondernomen om een AMKA-document aan te vragen (CGVS, p. 8), hoewel dat u toegang geeft tot de Griekse gezondheidszorg (zie verder). Uit het bovenstaande blijkt eerder dat u zelf niet de nodige stappen hebt ondernomen om in Griekenland beroep te doen op uw rechten, in plaats van dat uw rechten aldaar niet werden gerespecteerd.

Waar u nog verklaart dat een vriend van u in Griekenland is overleden nadat de medische diensten te laat waren gekomen (CGVS, p. 13), kan uit dat incident allerm minst blijken dat uw persoonlijke rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet werden gerespecteerd. De foto's (zie administratief dossier, groene map, document 8) en video die u tijdens het persoonlijk onderhoud toonde (CGVS, p. 14) kunnen dan ook niet overtuigen dat er in uw persoonlijke geval redenen zijn om aan te nemen dat de bescherming die u in Griekenland ontving ontoereikend was.

In Gaza had u in 2012 een operatie aan uw elleboog en u stelt dat u daardoor nu nog steeds pijn hebt (CGVS, p. 11).

U ging in België naar een medisch onderzoek van uw arm, maar daaruit bleek dat uw arm normaal was (CGVS, p. 11; zie administratief dossier, groene map, document 10 en 13). De pijn aan uw arm heeft geen impact op uw dagelijks leven en u neemt een pijnstiller om die te verminderen (CGVS, p. 11). Ook had u in België een afspraak bij de tandarts voor uw wijsheidstanden (CGVS, p. 11). Hoewel uw advocaat aanhaalt dat u nood hebt aan psychische begeleiding (CGVS, p. 17), haalt u dat zelf op geen moment aan (CGVS, p. 11; zie administratief dossier, Verklaring DVZ, vraag 29; CGVS Vragenlijst, vraag 5; Bijkomende Vragen M-Status Griekenland).

Het CGVS merkt verder op dat u niet de minste aanwijzing hebt gegeven van enige overtuigende, nauwkeurige en ernstige bewijzen die het CGVS kunnen inlichten over de realiteit, de omvang en de ernst van de problemen die u beweert te hebben, hoe lang ze al bestaan, de behandeling die ze vereisen en, in elk geval, de onmogelijkheid voor u om een behandeling in Griekenland voort te zetten. Die zaken kunnen allerm minst worden afgeleid uit de door u neergelegde medische documenten (zie administratief dossier, groene map, document 10 en 13).

Zodoende kan er in uw specifieke en persoonlijke geval niet worden geconcludeerd dat u in Griekenland niet in uw levensonderhoud zou kunnen voorzien of dat u uw rechten aldaar niet zou kunnen laten gelden.

Het Commissariaat-generaal wijst er verder op dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun

verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

Deze informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot gratis gezondheidszorg, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

U verklaart dat u uw Griekse verblijfskaart ADET en paspoort hebt vernietigd (CGVS, p. 7), maar hebt er wel nog een kopie van (zie administratief dossier, groene map, documenten 11-12).

Wat betreft de afgifte van uw verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaat-generaal er vooreerst op dat **artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°** van de wet van 15 december 1980 de commissaris-generaal slechts één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze niet-ontvankelijkheidsgrond oplegt, namelijk dat de verzoekende partij "reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie."

Het Commissariaat-generaal herinnert te dezen bovendien aan het specifiek juridisch kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. **In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel ("GEAS") moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ("Handvest") en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ("EVRM").**

Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. **Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten** [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82].

Hieruit volgt dat **verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EUlidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.**

Bovendien bevestigt het Hof in deze arresten dat **het ernstig risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de EU naar inhoud en reikwijdte overeenstemt met artikel 3 EVRM** (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 89 en Jawo, randnummer 91) en moet eraan worden herinnerd dat **óók artikel 3 EVRM vereist dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn** om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers **slechts in zeer uitzonderlijke gevallen** toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

Wat betreft de mogelijke moeilijkheden bij de afgifte of hernieuwing van een Griekse verblijfstitel (ADET) en de gevolgen hiervan, vestigt het Commissariaat-generaal de aandacht op volgende rapporten: **“Country Report: Greece. Update 2023”**, gepubliceerd door AIDA/ECRE in juni 2024 (beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf), het **“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”**, gepubliceerd door het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken in juni 2022 (beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>) en **“Beneficiaries of international protection in Greece – Access to documents and socio-economic rights”**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

Hierbij kan vooreerst in herinnering worden gebracht dat artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU) bepaalt dat de lidstaten **zo spoedig mogelijk** nadat internationale bescherming werd verleend, aan personen met de vluchtelingenstatus een verblijfstitel verstrekken die ten minste drie jaar geldig is en kan worden verlengd, tenzij dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde zich daartegen verzetten alsook aan personen met de subsidiaire beschermingsstatus een verlengbare verblijfstitel verstrekken die ten minste één jaar geldig is en ten minste twee jaar in geval van verlenging, tenzij dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde zich daartegen verzetten.

Het Commissariaat-generaal betwist niet dat de landenrapporten die betrekking hebben op de globale situatie en levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland sedert enkele jaren een **gelijkaardig problematisch en precair beeld** beschrijven, dat mede ingegeven wordt door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en waarbij statushouders in Griekenland zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve hindernissen of complicaties die de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne) bemoeilijken.

Uit deze informatie blijkt bijvoorbeeld dat dat **begunstigden van internationale bescherming bepaalde persoonlijke documenten en gegevens benodigen** om in Griekenland toegang te verkrijgen tot de daar aanwezige voorzieningen, terwijl het mogelijk is dat zij hierover nooit beschikt hebben (bijvoorbeeld omdat zij Griekenland reeds verlaten hebben vóór de afgifte ervan) of niet langer beschikken (bijvoorbeeld omdat zij zich er intussen doelbewust van hebben ontdaan, of omdat de geldigheid ervan inmiddels verlopen is). Meer bepaald gaat het om een verblijfsvergunning (ADET) die wordt afgeleverd op basis van de verleende internationale beschermingsstatus (met een geldigheid van 3 jaar en hernieuwbaar voor de vluchtelingenstatus versus 1 jaar en hernieuwbaar voor de subsidiaire beschermingsstatus), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Met betrekking tot deze elementen kan verder worden vastgesteld dat **begunstigden van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd kunnen worden met praktische moeilijkheden op het vlak van de afgifte of vernieuwing van hun ADET, evenals wat betreft het verkrijgen van een AFM of AMKA, en dat deze situatie nog gecompliceerder kan zijn voor terugkerende statushouders.** Bovendien kan uit de landeninformatie worden afgeleid dat **voorgaande hindernissen gevolgen met zich mee kunnen brengen op het vlak van de toegang van begunstigden tot voorzieningen in Griekenland en dus hun mogelijkheden om in hun levensonderhoud en basisbehoeften te voorzien.** Het bezit van een geldige ADET is immers een voorwaarde voor het bekomen van het AMKA en sociale bijstand, terwijl het bezit van een AFM een voorwaarde vormt voor het openen van een bankrekening, het huren van een woning of verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om toegang te krijgen tot (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt.

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de **rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen**, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.

Hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, tonen zij **niet** aan dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren, **systematisch** zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt **evenmin** dat het voor een dergelijke persoon **onmogelijk** zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.

De commissaris-generaal wijst er vervolgens op dat het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat **enkel uitzonderlijke omstandigheden zich verzetten tegen een niet-ontvankelijkheidsbeslissing** in hoofde van een persoon die reeds internationale bescherming in een andere EU-lidstaat geniet. Volgens het Hof is “deze **bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid** enkel bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onvereenigbaar is met de menselijke waardigheid.” Nog volgens het Hof wordt die drempel “**dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen** waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.” Ook de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat er géén bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, kan volgens het oordeel van het Hof alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie. Bovendien kan op grond van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor zulk een behandeling, alsnog het Hof [HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., punten 84-85, 90-94 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, punten 81-82, 92-97].

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat veel personen die in Griekenland internationale bescherming genieten en naar Griekenland terugkeren, in afwachting van de afgifte of verlenging van hun ADET minder sociale rechten zullen genieten (zoals hierboven is opgemerkt) en, afhankelijk van het geval, geconfronteerd kunnen worden met **onzekere en precaire situaties** terwijl zij wachten op het verkrijgen van hun ADET. Dezelfde informatie toont echter niet aan dat een persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet en ernaar terugkeert noodzakelijkerwijze geconfronteerd zal worden met een situatie die de door het Hof van Justitie vastgestelde uitzonderlijke drempel van ernst bereikt, zoals hierboven beschreven, en die gekenmerkt wordt door de onmogelijkheid om in zijn meest elementaire behoeften op het vlak van huisvesting, voeding en hygiëne te voorzien.

Het Commissariaat-generaal onderstreept bovendien dat een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, in afwachting van de afgifte of hernieuwing van de verblijfstitel, en zodoende zonder sociale zekerheidsnummer (AMKA), géén toegang tot kosteloze gezondheidszorgen ontzegd zal worden, op voorwaarde dat deze zich tot een openbaar ziekenhuis of medisch centrum wendt (zie: UNHCR Greece, **Living In Greece – Access To Healthcare**, en beschikbaar op <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; **Country Report: Greece. Update 2023**, op. cit.).

Het Commissariaat-generaal is bijgevolg van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

*Hoewel de algemene rapporten met betrekking tot de situatie en levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland volgens het Commissariaat-generaal niet volstaan om a priori te besluiten dat er in hoofde van elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming aldaar sprake zou zijn van een reëel risico op een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens of artikel 4 Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie wegens systematische of structurele gebreken, meent de commissaris dat deze niettemin een precaire situatie schetsen waardoor **voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden** bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland, evenals dat in dit verband rekening gehouden moet worden met “alle gegevens van de zaak.” Bovendien is het volgens het Commissariaat-generaal **mogelijk dat de persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen** en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn **bijzondere kwetsbaarheid**, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terecht komt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie [HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., punten 89 en 93 en HvJ 16 juli 2020, C- 517/17, ECLI:EU:C:2020:579, Addis, punt 52].*

*Bijgevolg zijn uw **individuele situatie – in het bijzonder ingeval van een bijzondere kwetsbaarheid – en uw persoonlijke ervaringen in Griekenland** van essentieel belang bij de beoordeling van uw verzoek, waarbij het aan u toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat u zich kan beroepen op de internationale beschermingsstatus die u in Griekenland werd verleend en dat de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat hij niet terecht komt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.*

Het Commissariaat-generaal is echter van oordeel dat u er in casu niet in geslaagd bent om genoegzaam aan te tonen dat er in uw hoofde sprake zou zijn van “buitengewone omstandigheden die specifiek uzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat u bij terugzending naar de lidstaat die u reeds internationale bescherming heeft toegekend, vanwege uw bijzondere kwetsbaarheid, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om, terecht komt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.”

Het Commissariaat-generaal wijst er namelijk op dat uit het geheel van de elementen in uw administratief dossier blijkt dat u op financiële steun van uw familieleden in België kan rekenen, zoals u tijdens uw verblijf in Griekenland ook al deed (CGVS, p. 5, 7 en 9; zie administratief dossier, groene map, document 7). Uw familieleden werken eveneens in België (CGVS, p. 4). Verder werd hierboven reeds beargumenteerd dat u niet wordt geconfronteerd met een medische of psychische kwetsbaarheid, die negatieve gevolgen zouden hebben op uw zelfredzaamheid of autonomie (zie boven). Uit het feit dat u zowel in Gaza als in België werkte, blijkt bovendien dat u ertoe in staat bent om te werken (CGVS, p. 4 en 15).

In het licht van het voorgaande, en ondanks de verhoogde waakzaamheid en voorzichtigheid die aan de dag gelegd moet worden bij de beoordeling van uw verzoek, dient te worden vastgesteld dat u niet aantoonde dat u in geval van terugkeer niet in staat zal zijn om de nodige stappen te ondernemen voor de afgifte/hernieuwing van uw ADET, noch dat u in afwachting van de afgifte/hernieuwing van deze ADET noodzakelijkerwijze in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zult terechtkomen.

*Het Commissariaat-generaal benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat **verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt** om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud. Bovendien moet worden benadrukt dat **bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen** zoals wachttijden, te leveren inspanningen, ... waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen **eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat**, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie “buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om.”*

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asieliinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport "the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email" (vrije vertaling: "de aanvraag tot verlenging wordt, tesamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld") (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, op. cit., p. 244). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal Ngo's als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, op. cit., p. 14).

Het Commissariaat-generaal stelt vast dat u niet hebt aangetoond dat u stappen hebt ondernomen om een verlenging van uw verblijfsvergunning in Griekenland te verkrijgen (CGVS, p. 8-9) noch dat u derhalve geconfronteerd werd met een weigering of een onredelijke vertraging vanwege de Griekse autoriteiten.

Bijgevolg moet worden vastgesteld dat u niet hebt aangetoond dat de bescherming van Griekenland ondoeltreffend is, noch dat de procedure voor het bekomen van een (geldige) ADET u bij terugkeer noodzakelijkerwijs zou blootstellen aan een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoonst dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) vernietigt, niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd.

Ten eerste wijst het CGVS erop dat **het mogelijk is een duplicaat** te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>).

Ten tweede blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen in tempore suspecto en zonder het te bewijzen dat uw gedrukte verblijfsvergunning vernietigd zou zijn (CGVS, p. 7). Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben.

Zelfs indien u niet het langer in het bezit zou zijn van uw geprinte verblijfsvergunning (hetgeen geenszins kan worden aangenomen gezien uw blote beweringen dienaangaande), blijkt hieruit niet dat u geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die mensen ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Verder verwijst u naar het feit dat u Griekenland hebt verlaten omwille van incidenten van racisme, geweld en intimidatie door toedoen van de Griekse autoriteiten en derden, namelijk voordat u naar het opvangcentrum werd gebracht, op de ferry naar Athene, op straat in Athene en in het gedeelde huis in Athene (CGVS, p. 9-11). Wat uw verklaarde problemen in Griekenland betreft, dient er ten eerste gewezen te worden op het feit dat u over het merendeel van die incidenten met geen woord repte op de DVZ (zie administratief dossier, CGVS Vragenlijst, vraag 1-8), hoewel u er daar uitdrukkelijk wel de kans toe had gekregen (zie boven). Op de DVZ sprak u slechts in algemene termen over de onveiligheid in Griekenland en gevraagd naar persoonlijke ervaringen op dat vlak, noemt u slechts het feit dat uw kleren een keer werden gestolen, alsook dat u werd lastig gevallen door homoseksuelen (zie administratief dossier, CGVS Vragenlijst, vraag 5). U zei er uitdrukkelijk: "Verder niks want ik lette op. Ik zag de andere zaken wel gebeuren" (zie administratief dossier, CGVS Vragenlijst, vraag 5). De tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen op de DVZ en die op het CGVS tast de geloofwaardigheid van uw verklaarde problemen in Griekenland sterk aan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van incidenten met derden en beperkte aanvaringen met de daar aanwezige autoriteiten, moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling.

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties (CGVS, p. 13), hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. U stelt dat u voor geen van de door u vermelde incidenten naar de politie ging om klacht in te dienen, omdat dat uw dood zou betekenen: "ze zijn maffia" (CGVS, p. 13). Daarbij doelt u op de mensen in het gedeelde huis (CGVS, p. 13). Die blote bewering kan u echter geenszins staven aangezien u over die "maffia" slechts kan zeggen dat het Albanezen en Serviërs waren, maar verder niet weet wie ze waren (CGVS, p. 13). Die vage uitklaring en blote bewering volstaat niet om aan te nemen dat u uw rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet zou kunnen doen gelden, noch dat die aldaar niet gerespecteerd werden.

Dat uw broer A.B.K.F. (DVZ [...] & CGVS [...]) hier in het verleden wel een verblijfsstatus heeft gekregen, is niet voldoende om te kunnen leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in uw hoofde. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij rekening wordt gehouden met de persoon van de verzoeker evenals de specifieke gegevens eigen aan het dossier op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming, in het bijzonder het gegeven dat uw verzoek als niet-ontvankelijk kan worden verklaard omdat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, en u niet op concrete en individuele wijze hebt aangetoond dat deze bescherming niet effectief zou zijn. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving, noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om op hun beurt een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw familiale situatie.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De overige documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. De kopieën van uw Palestijnse identiteitsdocumenten, UNRWA-documenten en schooldocumenten (zie administratief dossier, groene map, document 1-6) kunnen hoogstens uw nationaliteit, herkomst en identiteit aantonen. De foto's van uw vernielde huis in Gaza (zie administratief dossier, groene map, document 9) alsook de videos die u in dat verband toonde tijdens uw persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 13-14), hebben geen betrekking op bovenstaande motivering. Evenmin hebben de door u neergelegde documenten in verband met uw lessen Nederlands in België (zie administratief dossier, groene map, document 14) betrekking op van bovenstaande motivering. Er werd rekening gehouden met uw opmerkingen op de notities van uw persoonlijk onderhoud (zie administratief dossier, groene map, document 15), maar die kunnen bovenstaande motivering niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Palestina."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van:

- "- artikel 1A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen; - artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM);
- artikel 4, 18 en 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie;

- artikel 48 tot artikel 48/7, artikel 57/6 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna wet van 15 december 1980);
- artikel 21 van de Richtlijn 2013/33/EU van Het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (herschikking);
- artikel 4 en artikelen 20 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking);
- artikelen 33, 34 en 35 van de Richtlijn 2013/32/EU van Het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking);
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- artikel 17, §2, van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen; - het algemeen beginsel van voorzichtigheid;
- het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)."

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"2.1 In rechte

[theoretische uiteenzetting met verwijzingen naar wetgeving en rechtspraak]

2.2 Toepassing in casu

2.2.1 Wat betreft de samenwerkingsplicht van de verwerende partij

[...]

Noch de bestreden beslissing, noch het toegezonden administratief dossier bevat voldoende informatie over de situatie van vluchtelingen in Griekenland.

Het CGVS heeft dus geen passend onderzoek verricht naar de mogelijkheid van interne bescherming voor de verzoeker³.

dergelijke "analyse", zonder verwijzing naar voldoende documenten of recente concrete informatie over Griekenland, schendt de bovenstaande bepalingen, waaronder Artikel 3 EVRM, en de Europese rechtspraak. De bestreden beslissing is in dit opzicht niet geldig gemotiveerd, vooral wanneer er aan de andere kant talrijke bronnen zijn die melding maken van tekortkomingen die het CGVS niet kan negeren.

Des te meer dat noch artikel 3 van het EVRM, noch artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet het bestaan van vroegere ernstige misdrijven vereist om het risico op onmenselijke en vernederende behandeling vast te stellen. De aanwezigheid van vroegere ernstige schade vestigt een vermoeden ten gunste van de asielzoeker, maar is geen verplichting om te concluderen dat er een risico ingeval van terugkeer bestaat.

Vervolgens, wijst de verzoekende partij erop dat de beslissing zeer moeilijk te begrijpen is, omdat bepaalde delen worden herhaald of geparafraseerd, bijvoorbeeld : [...]

Dit maakt de bestreden beslissing nagenoeg onleesbaar voor verzoeker, waardoor het uiterst moeilijk is om de motieven ervan te begrijpen en te identificeren. Het lijkt erop dat de beslissing is samengesteld via kopiëren en plakken, waarbij iets is misgelopen, wat duidelijk merkbaar is. Een beslissing dient individueel te worden opgesteld op basis van de persoonlijke elementen van het verzoek om internationale bescherming. In dit geval is dat niet zorgvuldig gebeurd door de verwerende partij. Door de onleesbaarheid van de beslissing wordt het bovendien bijzonder moeilijk om er effectief beroep tegen aan te tekenen. De motieven van verweerder gaan verloren in de overvloed aan herhaalde informatie.

De verwerende partij verwijt verzoeker dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) en dat bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), met betrekking tot verschillende aspecten van zijn persoonlijk relaas.

Verzoeker wenst vooreerst te benadrukken dat de verklaringen die hij bij het CGVS heeft afgelegd correct zijn, en dat er sprake was van een misverstand tijdens zijn interview bij de DVZ. Hij wil tevens de aandacht vestigen op de omstandigheden waarin het interview bij de DVZ heeft plaatsgevonden.

De omstandigheden tijdens dat gehoor zijn immers vaak moeilijk en haastig: er is veel lawaai, soms bevinden zich meerdere personen in hetzelfde kantoor, en verzoekers krijgen niet altijd de kans om hun verklaringen na te lezen. Bovendien worden zij onder druk gezet om de feiten slechts summier te schetsen en niet in detail te treden.

Daarnaast hebben asielzoekers op dat moment vaak nog geen advocaat gezien, en zijn zij zich er niet van bewust dat zij moeten aandringen op het nalezen van hun verklaringen, of dat zij waakzaam moeten zijn voor wat er precies genoteerd wordt in de vragenlijst. Niet zelden worden zij ertoe gebracht documenten te

ondertekenen zonder dat zij deze hebben kunnen nalezen of zonder dat deze door de tolk werden voorgelezen.

In dit opzicht is het niet ongewoon dat verzoekers pas tijdens hun gehoor bij het CGVS fouten, correcties of weglatingen met betrekking tot de inhoud van de vragenlijst melden. Velen ondertekenen documenten zelfs zonder deze gelezen te hebben. Bovendien worden zij tijdens het gehoor bij de DVZ niet bijgestaan door een raadsman, waardoor het onmogelijk is na te gaan op welke manier het interview precies werd afgenomen. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat de verwerende partij zich heeft gebaseerd op een verkeerde beoordeling, aangezien er sprake was van een misverstand.

Verzoeker bevestigt dat de verklaringen die hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS heeft afgelegd correct zijn. Tot slot lezen we in een rapport over de beoordeling van geloofwaardigheid in het kader van de asielprocedure dat: [...]

Gelet op bovenstaande opmerkingen zijn wij van oordeel dat de verklaringen die verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS heeft afgelegd, niet terzijde kunnen worden geschoven op basis van vermeende tegenstrijdigheden in eerdere verklaringen.

Wij zijn dan ook van mening dat dit bezwaar ongegrond is.

Om al deze redenen dient de bestreden beslissing ten minste te worden vernietigd.

In het licht van de hieronder uiteengezette elementen betreffende zowel de individuele situatie van verzoeker tijdens zijn verblijf in Griekenland als de objectieve algemene situatie van begunstigden van internationale bescherming, loopt verzoeker een reëel risico te worden onderworpen aan een wrede, onmenselijke en vernederende behandeling indien hij naar Griekenland terug zou keren, hetgeen een schending van de artikelen 3 EVRM en 4 van het Handvest zou betekenen.

België kan niet deelnemen aan deze schending vanwege het absolute karakter van deze bepalingen enerzijds en de verplichting om de grondrechten te beschermen anderzijds.

2.2.2 Wat betreft de verblijfsvergunning van verzoeker

Artikel 57/6, §3, van de Vreemdelingenwet bepaalt dat: [...]

Het CGVS is van mening dat verzoeker wel degelijk internationale bescherming geniet. In het bestreden beslissing heeft de verwerende partij betoogd dat verzoeker van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) geniet tot en met 9 oktober 2026.

Het blijkt zeer moeilijk, zo niet onmogelijk, om een verlenging van iemands verblijfsvergunning te verkrijgen nadat hij het Griekse grondgebied heeft verlaten. Verzoeker vreest dat hij na het verval van zijn ADET zonder verblijfsvergunning in Griekenland terecht zal komen en daarom zal worden teruggestuurd naar Palestina. Verzoeker vreest ook dat hij zonder verblijfsvergunning niet zal kunnen voorzien in zijn meest elementaire behoeften - huisvesting, eten en drinken, en toegang tot gezondheidszorg.

In Uw Arrest nr. 304.951 van 16.04.2024 vernietigde Uw Raad een beslissing tot nietontvankelijkheid in deze zin : [...]

In de bestreden beslissing heeft de verwerende partij betoogd dat er geen reden was om aan te nemen dat verzoeker zijn verblijfsvergunning niet kon laten verlengen. De verwerende partij heeft deze beweringen niet gebaseerd op nauwkeurige en objectieve informatie.

In dit verband, is verlengen van een verblijfsvergunning in Griekenland uiterst ingewikkeld voor personen die internationale bescherming genieten.

Dit wordt opnieuw bevestigd in het meest recente AIDA-rapport, geactualiseerd tot 2023 en gepubliceerd in juni 2024: [...]

Tijdens de verlengingsperiode worden personen die internationale bescherming genieten geconfronteerd met een aantal obstakels bij de toegang tot gezondheidszorg en de arbeidsmarkt: [...]

Bij het vervallen van zijn verblijfsvergunning, zou hij met tal van obstakels worden geconfronteerd. Bovendien bieden de Griekse autoriteiten “de terugkeerders” geen enkele hulp op het gebied van hervestiging : [...]

Uit het AIDA verslag dd. Juni 2023: [...]

Zoals uw Raad al heeft geoordeeld in een arrest 272 124 van 29 april 2022 : [...]

Gezien het bovenstaande is het zeer waarschijnlijk dat verzoeker aan zijn lot zal worden overgelaten, gezien het gebrek aan hulp van de Griekse autoriteiten, en dat hij talrijke moeilijkheden zal ondervinden om in zijn meest elementaire behoeften (voedsel, onderdak) te voorzien.

Bovendien moet erop worden gewezen dat verzoeker tijdens zijn verblijf in Griekenland al in zeer precare en slechte omstandigheden had geleefd (zie met name NPO, p. 9-10).

2.2.3 Wat betreft de onmenselijke en vernederende leefomstandigheden in Griekenland

Indien uw Raad van oordeel zou zijn dat verzoeker in Griekenland daadwerkelijk internationale bescherming heeft genoten en dat hij bij terugkeer verlenging van zijn verblijfsvergunning kan krijgen – quod non in casu, verzoekt hij Uw Raad rekening te houden met het feit dat hij ernstige schade in Griekenland vreest, hoewel deze lidstaat van de Europese Unie hem internationale bescherming heeft verleend. Deze ernstige schade nemen de vorm aan van een onmenselijke en vernederende behandeling.

2.2.3.1 Wettelijk kader

[...]

2.2.3.2 Situatie van verzoeker in Griekenland

Verzoeker stelt dat hij, ondanks het feit dat hij deze verblijfsvergunning heeft verkregen, in een situatie van dringende materiële nood verkeerde. Ongeacht de verkregen verblijfsvergunning heeft verzoeker dusdanige bewijzen overgelegd dat het duidelijk was dat hij niet naar Griekenland kon terugkeren.

Verzoeker getuigde over het overlijden van zijn vader in het kamp van Mytilini, waarna hij psychologische problemen ondervond (NPO, p. 4 en 13). Hij vroeg om medische hulp terwijl zijn vader aan het sterven was, maar die hulp kwam 4-7 uur te laat, met diens overlijden als gevolg. Hierdoor zag hij geen nut meer in het aanvragen van een AMKA-nummer (NPO, p. 8), aangezien hij al het vertrouwen in de Griekse medische diensten had verloren.

Verzoeker heeft hier nog steeds last van, wat voor hem een extra kwetsbaarheidsfactor is. Hij zal hierover documenten proberen te overleggen.

Psychologische behandeling is essentieel voor zijn geestelijk welzijn, aangezien hij getraumatiseerd is door wat hij heeft meegemaakt in zijn land van herkomst, door wat hij heeft meegemaakt in Griekenland en door wat er momenteel gebeurt in Gaza. De hieronder geciteerde jurisprudentie van uw Raad is heel duidelijk op dit punt.

Verzoeker verklaarde ook dat hij geen medische hulp kon krijgen, ondanks dat hij zich driemaal tot medische centra wendde, wegens huidproblemen zoals muggenbeten en uitslag (NPO, p. 10 en 12). De artsen weigerden hem te behandelen zodra zij zijn verblijfskaart zagen, omdat hij een vluchteling was. Ze deden niets om hem te helpen.

Al deze elementen, naast het feit dat verzoeker regelmatig en ononderbroken toezicht nodig heeft, vormen het kwetsbare profiel van verzoeker. Hij is getraumatiseerd door Griekenland en zal zich daar nooit kunnen vestigen.

Wat de vernietiging van zijn Griekse documenten betreft, verklaarde de verzoeker dat hij deze documenten had vernietigd toen hij in België aankwam. Verzoeker heeft deze documenten vernietigd wegens de trauma's die hij in Griekenland heeft opgelopen in verband met de onwaardige levensomstandigheden waarin hij zich bevond, zowel voor als na het verkrijgen van de internationale beschermingsstatus in Griekenland (NPO, p. 7).

Verzoeker werd ook het slachtoffer van discriminatie en racisme door de Griekse autoriteiten (NPO, p. 9-11). Als gevolg daarvan heeft hij alle vertrouwen in deze mensen verloren.

Verweerder minimiseert deze problemen met de Griekse politie. Dergelijke gebeurtenissen zijn traumatisch voor verzoeker en hebben ertoe geleid dat hij alle vertrouwen in de Griekse asielautoriteiten heeft verloren. Verweerder had hiermee rekening moeten houden en heeft eens te meer een veel te subjectieve lezing gemaakt van zijn verklaringen gedurende het persoonlijk onderhoud.

Wat huisvesting betreft, kon verzoeker inderdaad een collectieve woning vinden (NPO, p. 9) nadat hij een lange tijd op straat moest slapen. Dit was echter tijdelijk en ongezond. Verzoeker bevond zich in een kamer met ongeveer tien tot vijftien andere mensen, zonder de identiteit van de anderen te kennen. Er was dus geen veiligheid en de leefomstandigheden waren ondraaglijk. Er waren veel junkies en zij probeerden hem te dwingen om drugs te nemen (NPO, p. 9-10). Deze precare huisvesting was echter de enige die hij kon betalen met de beperkte financiële middelen waarover hij beschikte.

Verweerder was van mening dat verzoekers inspanningen om werk te vinden te beperkt waren. Verzoeker legde echter uit dat het onmogelijk is om werk te vinden in Griekenland (NPO, p.11), de enige beschikbare jobs zijn illegaal. Verzoeker heeft ook geen organisatie gevonden die hem effectief kon helpen. Hij probeerde werk te vinden om vervolgens onderdak te kunnen betalen, maar hij werkte voor een week en kreeg hiervoor nooit zijn loon (NPO, p. 11).

Er was ook het probleem van de taal. Verzoeker spreekt geen Grieks (NPO, p. 12). Hij heeft geen Grieks kunnen leren, aangezien de weinige cursussen die bestonden niet toegankelijk en beschikbaar waren voor verzoeker. Er werd hem gevraagd om de Griekse taal machtig te zijn om aan sommige jobs te geraken.

De verzoeker had niet de middelen om zich voor de enige beschikbare cursussen in te schrijven. Dit komt opnieuw overeen met de informatie in het laatste AIDA-verslag: [...]

Wat verzoekers autonomie in Griekenland betreft, heeft verzoeker een kaart gekregen om naar Athene te reizen. Verzoeker probeerde te integreren en zijn papieren te krijgen, maar begreep de situatie niet. Volgens verzoeker hield de hulpverlening volledig op zodra hij de vluchtelingenstatus verkreeg (NPO, p. 5 en 9). In de periode vóór de toekenning van zijn statuut beschikte hij ten minste nog over opvang in het centrum, wat hij als relatief beter ervoer. Na deze periode kreeg hij geen hulp of zorg meer, ondanks herhaalde pogingen om bij de Griekse autoriteiten ondersteuning te bekomen. Wat de organisaties betreft, bieden zij enkel hulp aan asielzoekers, en niet aan erkende vluchtelingen (NPO, p. 12).

De verwerende partij stelt dat verzoeker kan rekenen op de financiële steun van zijn familieleden in België. Verzoeker wenst echter te benadrukken dat zijn broer hem inderdaad geld heeft overgemaakt toen hij dakloos was in Griekenland (NPO, p. 5), maar dat dit niet impliceert dat zijn broer in staat is om hem op

structurele wijze te ondersteunen, mocht verzoeker gedurende langere tijd geen werk vinden of opnieuw zonder huisvesting komen te zitten.

Gelet op al het voorgaande heeft verzoeker Griekenland vier maanden nadat hij de vluchtelingenstatus kreeg, verlaten. Verzoeker heeft enorm geleden onder zijn situatie van extreme materiële deprivatie. Om die reden heeft verzoeker het land verlaten en wilde hij naar België gaan.

Verzoeker ondervond grote moeilijkheden op het gebied van huisvesting, gezondheidszorg, taalopleiding en werkgelegenheid. Hij was met name het slachtoffer van discriminatie.

2.2.3.3 Situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland

Hoewel de verwerende partij erkent dat de levensomstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming precair en problematisch zijn, stelt zij niettemin dat : [...]

Verzoeker betwist ten stelligste deze algemene en stereotiepe bewering, die geenszins de realiteit van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland weerspiegelt.

Eenzijds, dient te worden opgemerkt dat de bewering van de verwerende partij op geen enkele objectieve bron is gebaseerd.

Inderdaad, werd geen document met betrekking tot de rechten en voordelen in verband met de vluchtelingenstatus in Griekenland overgelegd in het administratief dossier van verzoeker; maar vooral met betrekking tot de kwestie van de effectieve aard van de rechten en voordelen die theoretisch zouden worden toegekend aan begunstigden van deze status overeenkomstig de Griekse wet.

Nochtans, is het onnodig te herhalen dat, volgens de bovengenoemde rechtspraak van het HvJEU, asielinstanties verplicht zijn om het risico te beoordelen dat de asielzoeker - in de lidstaat die hem al internationale bescherming heeft verleend - op een wijze die onverenigbaar is met zijn grondrechten wordt behandeld « op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige gegevens ». Quod non in casu.

De verwerende partij, die geen enkel - objectieve, betrouwbare en nauwkeurige - element heeft geproduceerd ter ondersteuning van haar beslissing, heeft duidelijk haar zorgvuldigheidsplicht geschonden. De bestreden beslissing is niet voldoende gemotiveerd, in strijd met de artikelen 1, 2, 3 en 4 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Anderzijds, de praktijk van de verwerende partij - die een positie inneemt zonder op enige objectieve bron te vertrouwen - des te meer betwistbaar is, aangezien alle informatie uit actuele en betrouwbare geraadpleegde bronnen tonen dat de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland uiterst zorgwekkend is.

Uit deze bronnen blijkt dat de levensomstandigheden van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland in strijd zijn met de vereisten van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 EUhandvest.

Wat betreft het genot van hun rechten in de algemene zin van het woord, door personen die internationale bescherming genieten in Griekenland, moet worden opgemerkt dat, in tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert (verzoeker, als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, « toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling »), de website van het Ministerie van Migratie en Asiel van de Helleense Republiek geeft zelf aan dat « de Staat biedt geen huisvesting en kan het recht om te werken niet garanderen, of een toewijzing te bieden » (vrije vertaling).

[...]

Alle recente en objectieve geraadpleegde bronnen zijn het er ook over eens dat administratieve en bureaucratische belemmeringen, het ontbreken van door de staat georganiseerde acties om hun specifieke situatie te verhelpen, de niet-toepassing van de wet en de impact van de economische crisis beletten houders van internationale bescherming hun rechten te genieten.

In Griekenland is er geen integratiebeleid voor erkende vluchtelingen. Eenmaal herkend, worden ze aan hun lot overgelaten en zijn ze volkomen hulpeloos.

2.2.3.4 Sociale steun

Personen die internationale bescherming genieten, zijn uitgesloten van bepaalde sociale uitkeringen, waardoor zij anders worden behandeld dan Griekse onderdanen.

In een verslag van maart 2021, merkten RSA en Stiftung Pro Asyl dat : [...]

Deze moeilijkheden worden bevestigd door AIDA in haar 2023-verslag [...]

Verzoeker heeft geen enkele zekerheid dat hij hulp zal krijgen van de Griekse autoriteiten, aangezien zij mensen die internationale bescherming genieten en na een verblijf in het buitenland naar Griekenland terugkeren, in de steek laten en geen informatie geven over de stappen die ze moeten ondernemen om hun situatie te regulariseren (AIDA-verslag update 2023, juni 2024, p. 269).

Bovendien ondervinden personen die internationale bescherming genieten tijdens de wachttijd voor de verlenging van hun verblijf moeilijkheden om sociale bijstand te krijgen.

2.2.3.5 Huisvesting

In de praktijk, wordt geen door de staat beheerde accommodatie verleend aan personen die internationale bescherming genieten, zelfs niet voor kwetsbare personen, en geen huursubsidie, geen lening of andere vormen van financiële bijstand voor huisvesting worden verleend. Als gevolg hiervan, blijven personen die internationale bescherming genieten meestal dakloos of wonen zij in verlaten plaatsen of overvolle appartementen in erbarmelijke omstandigheden.

[...]

Nadat de verzoeker internationale bescherming had gekregen, werd hij in de steek gelaten en was hij dakloos (NPO, p. 7).

2.2.3.6 Medische zorg

Als, in theorie, begunstigen van internationale bescherming recht zou moeten hebben op gratis toegang tot farmaceutische producten en tot gezondheidszorg in medische centra en ziekenhuizen in Griekenland ; in de praktijk, blijft de toegankelijkheid tot zorg echter een grote uitdaging vanwege het gebrek aan vrouwelijk medisch personeel, het gebrek aan tolken in gezondheidsinstellingen, het feit dat geneesmiddelen en medische onderzoeken niet gratis zijn, gebrek aan informatie van medisch personeel en storingen in het transportsysteem naar ziekenhuizen. Toegang tot het socialezekerheidsstelsel wordt ook buitengewoon ingewikkeld gemaakt gezien de administratieve belemmeringen waarmee begunstigen van internationale bescherming worden geconfronteerd.

[...]

Bovendien is toegang tot het AMKA afhankelijk van het hebben van een geldige verblijfsvergunning : [...]

2.2.3.7 Arbeidsmarkt

Als, in theorie, in Griekenland begunstigen van internationale bescherming gelijke toegang tot werkgelegenheid zouden moeten hebben als staatsburgers; in de praktijk hebben ze echter te maken met een zeer hoog werkloosheidspercentage en werken de weinige mensen die werk vinden voornamelijk in laaggeschoolde en zeer preciaire banen. Deze moeilijkheden worden verergerd door het feit dat personen die internationale bescherming genieten, administratieve obstakels ontmoeten die het bijzonder moeilijk maken voor hen om de documenten die noodzakelijk zijn voor toegang tot de arbeidsmarkt te verkrijgen. Uit alle geraadpleegde bronnen blijkt ook dat prioriteit wordt gegeven aan Griekse burgers. Griekenland wordt ook geconfronteerd met een ernstige economische crisis en het is dus voor de onderdanen zelf erg moeilijk om hun basisbehoeften te voorzien vanwege het gebrek aan werk voor iedereen. In deze context worden personen die internationale bescherming genieten op de achtergrond verwaarloosd, met als gevolg dat de weinigen die een baan kunnen vinden in het algemeen in de informele economie werken. Deze situatie berooft hen van toegang tot sociale zekerheid en onderwerpt hen aan verhoogde onveiligheid en kwetsbaarheid. De overgrote meerderheid van personen die internationale bescherming genieten, vertrouwen nu op de distributie van voedsel, niet-voedselproducten en financiële bijstand om in hun basisbehoeften te voorzien. Dit dwingt hen vaak tot het aangaan van gevaarlijke activiteiten, verhoogt de behoefte aan hulpdiensten, verhoogt het risico van uitbuiting en belemmert hun vooruitzichten op integratie.

[...]

2.2.3.8 Xenofobie en discriminatie

Recentere bronnen melden een verslechterende situatie, vooral wat betreft het gedrag van de politie [...]

De Griekse autoriteiten gaan duidelijk erg ver, in die zin dat ze niet aarzelen om strafvervolgning in te stellen tegen mensenrechtenorganisaties en niet-gouvernementele organisaties - en ten onrechte!

[...]

Uit het rapport van de Europese Commissie van januari 2023 blijkt dat de pogingen van Griekenland om de situatie te verdoezelen juist aantonen dat erkende vluchtelingen niet op de autoriteiten kunnen rekenen. (Rule of Law Backsliding Continues in Greece - Joint Civil Society Submission to the European Commission on the 2023 Rule of Law Report - January 2023).

Dit blijkt ook uit het artikel Greece: Asylum-seekers moved back into refugee camps van Florian Schmitz van 7 februari 2023, waarin naast de situatie van kandidaat-vluchtelingen ook informatie wordt gegeven over degenen aan wie internationale bescherming is verleend: [...]

Het staat dan ook buiten kijf dat de meest recente informatie, voor zover nodig en mogelijk, een verslechtering van de situatie bevestigt. Op 22.01.2024 bevestigde de RSA dat het HELIOS-programma sinds 01.01.2024 was onderbroken, waardoor erkende vluchtelingen nu zelfs zonder minimale steun zitten (Recognised refugees left without even minimal support after new interruption of HELIOS programme - R.S.A. (rsaegean.org)) : [...]

Volgens de RSA-publicatie van 06.02.2024 wordt de rechtsstaat in Griekenland bedreigd, net als de persvrijheid (Greece: Rule of Law Threatened - R.S.A. (rsaegean.org)) : [...]

Het is duidelijk dat de Griekse staat informatie probeert te controleren om de werkelijke situatie te verbergen.

Maar de realiteit is dat racistisch geweld ook steeds meer een probleem wordt, en vooral vluchtelingen zijn het doelwit van dit racistisch geweld (Racist Violence Recording Network expresses serious concern over escalating targeting of refugees and migrants - R.S.A. (rsaegan.org)) : [...]

Het lijkt erop dat de situatie van racistisch geweld steeds verder uit de hand loopt (19 refugees dead in the devastating fires and escalation of racist violence in Evros, Greece - R.S.A. (rsaegan.org) - 23 August 2023) : [...]

Verzoeker verwijst ook naar voornoemde arresten en naar de recente rechtspraak van Uw Raad over deze kwestie, in het bijzonder arrest 299.299 van de Gecombineerde Kamers van 21.12.2023 : [...]

Uw Raad oordeelde daarom dat al deze rechtspraak moet worden gelezen als verwijzend naar mensen die, ongeacht hun wensen en persoonlijke keuzes, zich in een staat van extreme materiële deprivatie bevinden (RVV, uitspraak nr. 300 342 van 22 januari 2024, gewezen in Gecombineerd Kamers, p. 27: [...]

De situatie is sindsdien alleen maar verslechterd, en de lessen die in dit arrest en in de arresten nr. 313 704 van 30 september 2024 en nr. 313 706 van 30 september 2024 zijn getrokken, zijn vandaag nog steeds relevant. Nog recenter, met betrekking tot een verzoeker van Palestijnse afkomst, geboren in de Gazastrook, heeft Uw Raad een uitspraak gedaan (arrest nr. 320.159 van 16 januari 2025 in zaak 307.549/V) waarbij de vluchtelingenstatus werd toegekend om de in het onderhavige beroep genoemde redenen: [...]

In het bijzonder met betrekking tot mensen uit de Gazastrook wordt gesteld dat zij in grote psychische nood verkeren als gevolg van de recente gebeurtenissen en dat dit de bijzondere kwetsbaarheid van verzoeker aantoont : [...]

Uiteindelijk, blijkt uit alle voortgebrachte objectieve informatie dat de levensomstandigheden van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het EU-handvest. Dit wordt bevestigd door de lezing van de persoonlijke onderhouden van verzoeker.

De verwerende partij heeft geen enkele bron verstrekt waaruit zou kunnen worden afgeleid dat verzoeker, bij terugkomst in Griekenland, niet opnieuw het risico zou lopen om het slachtoffer te worden van onmenselijke en/of vernederende behandeling met betrekking tot rechten en voordelen daadwerkelijk verleend - in de praktijk - aan personen die internationale bescherming genieten, hoewel de verzoeker heeft aangetoond dat hij persoonlijk slachtoffer was van deze ernstige tekortkomingen.

De verwerende partij heeft kennelijk niet voldaan aan haar zorgvuldigheidsplicht en heeft geen objectieve, onpartijdige en individuele analyse gemaakt van het relaas van verzoeker en de risico's die zij lopen, in strijd met artikel 48/6, §5, van de Vreemdelingenwet.

De motivatie van de verwerende partij is onvoldoende, in strijd met de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Het zou kennelijk onredelijk zijn om verzoeker terug te sturen naar Griekenland waar de risico's van onmenselijke en vernederende behandeling worden vastgesteld.

Op zijn minst, dient de bestreden beslissing te worden vernietigd.

België moet verantwoordelijk worden gesteld voor de behandeling van het verzoek tot internationale bescherming van verzoeker en zijn vrezes in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst analyseren.

Bovendien, het feit dat een internationale bescherming werd verleend aan verzoeker in Griekenland, is op zichzelf een ernstige aanwijzing dat zij aanspraak kunnen maken op erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de wet van de Vreemdelingenwet of het verlenen van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Vrezes van verzoeker in zijn land van herkomst moeten door de verwerende partij worden geanalyseerd en internationale bescherming moet aan hem worden verleend in België."

2.2. Verweerder legt op 26 augustus 2025 een aanvullende nota neer, waarin hij middels URL verwijst naar volgende rapporten:

- "Country Report: Greece. Update 2023", gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24/6/2024;
- "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022;
- "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024;
- "Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights", gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024;
- "Access to documents and socio-economic rights", gepubliceerd door RSA d.d. april 2025;
- "Communication on the status of migration management in mainland Greece", gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025;
- COI FOCUS GRECE "Aide aux migrants", gepubliceerd door Cedoca.

2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer waarin hij middels URL verwijst naar (een update van) landeninformatie inzake de situatie van statushouders in Griekenland en inzake de situatie in Palestina en waarbij verzoeker het stuk "1. Verslag Ulysse juni 2024" voegt.

Beoordeling

3. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

5. In voorliggend geval wordt vastgesteld dat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Volgens de gegevens in het administratief dossier werd verzoeker op 10 oktober 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg hij er tevens verblijfsdocumenten als statushouder, waaronder zijn ADET die geldig is tot 9 oktober 2026 (antwoord van de Griekse autoriteiten van 13 maart 2024; kopie van verzoekers ADET). Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" van september 2024, p. 13; "*Country Report: Greece. Update 2023*", p. 243). Verzoeker legt bij het CGVS een kopie van zijn Grieks reispaspoort neer, dat geldig is van 29 december 2023 tot 28 december 2028.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

6. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (*cf.* HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die

strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

7. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

8. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die wordt bijgebracht door beide partijen kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven.

9. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer preciaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17,

Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

10. Wat zijn individuele situatie betreft, maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit de elementen in het administratief dossier en verzoekers verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Verzoeker haalt tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat hij enkele medische problemen heeft (gehad) aan zijn elleboog, tanden en huid (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2, p. 11; kopieën van medische documenten, toegevoegd aan het administratief dossier). Verzoeker ging in België naar een medisch onderzoek van zijn arm, waaruit bleek dat zijn arm normaal was, en gaf aan dat de pijn aan zijn arm geen impact heeft op zijn dagelijks leven (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11; kopieën van medische documenten). Verzoeker had ook een afspraak voor zijn wijsheidstanden in België. Wat betreft zijn huiduitslag en muggenbeten, wat hij bij de DVZ nog benoemde als een soort lepra (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2; Bijkomende Vragen M-Status Griekenland), verklaarde hij dat hij in België tests deed en dat zijn probleem over was (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). Uit verzoekers verklaringen en de door hem bijgebrachte medische documenten kan niet blijken dat zijn medische problemen belangrijke negatieve gevolgen hebben op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie, noch dat zijn medische toestand de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt(e).

Verzoeker wijst er in het verzoekschrift op dat hij getraumatiseerd is en nood heeft aan psychologische behandeling, maar legt geen enkel stuk ter adstructie van zijn (persoonlijke) psychologische toestand neer. Bovendien dient opgemerkt dat, hoewel verzoekers advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud melding maakte van verzoekers nood aan psychologische begeleiding (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17), verzoeker hiervan zelf geen melding heeft gemaakt in de loop van de procedure (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11; "*Hoe is uw gezondheidstoestand?*", "*Alles is ok, ook psychisch*", verklaring DVZ, vraag 29; vragenlijst CGVS, vraag 3.5; Bijkomende vragen M-status Griekenland).

Het verslag van Ulysse van 20 juni 2024 over de pathogene effecten van de oorlog in Gaza op personen van Palestijnse origine die in België verblijven (gevoegd bij de ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota) is algemeen van aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon. Hieruit kan dan ook geenszins blijken dat verzoeker persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze zijn zelfstandig functioneren beïnvloeden waardoor hij zijn rechten niet zou kunnen uitoefenen in Griekenland.

Waar verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar arresten van de Raad waarin zou worden gesteld dat mensen uit Gaza in grote psychische nood verkeren, dient erop gewezen dat deze arresten geenszins betrekking hebben op verzoekers individuele geval en dat de rechtspraak van de Raad geen precedentwerking heeft.

Aldus kan in hoofde van verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Verzoeker brengt wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Verzoeker toont verder niet aan dat hij als statushouder in Griekenland geen toegang zal hebben tot medische opvolging en ondersteuning. Zo toont verzoeker niet aan dat de mogelijkheden of beperkingen om in dit verband zijn rechten als statushouder uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook Griekse onderdanen kunnen worden geconfronteerd. Waar zou blijken dat een noodzakelijke behandeling in Griekenland niet beschikbaar of toegankelijk is, merkt de Raad op dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich en dat verzoeker zich bijgevolg moet beroepen op de geëigende procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. In de mate dat kan worden aangenomen dat er in Griekenland een kwaliteitsverschil mogelijk is in vergelijking met België op vlak van gezondheidszorg, volstaat dit verder op zich niet om te besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zou belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de

EU. Evenmin houdt zulk kwaliteitsverschil verband met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Zoals hierboven reeds gesteld, hebben statushouders gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als voor Griekse onderdanen geldt. Het komt verzoeker toe, in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, om *in concreto* aan te tonen dat hij zijn rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden in Griekenland en hij, zoals *in casu* aangevoerd, als statushouder geen toegang heeft tot medische zorg. Verzoeker slaagt hier echter niet in. Verzoeker toont hoe dan ook niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat hij in Griekenland, dit mogelijk met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, geen toegang zou hebben tot de nodige sociale bijstand en gezondheidszorg of deze niet zou kunnen genieten.

11. *In casu* benadrukt de Raad verder dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Verzoeker geeft aan dat hij zijn Griekse documenten heeft vernietigd toen hij in België aankwam (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7), maar heeft er wel nog een kopie van. Gelet op het belang van deze verblijfsdocumenten, zoals dit blijkt uit de beschikbare informatie, is het vooreerst weinig aannemelijk dat verzoeker deze documenten zou hebben verscheurd. Hij beperkt zich overigens tot loutere en ongestaafde beweringen gezien geen attest van verlies voorligt.

Evenwel herinnert de Raad eraan dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning nog steeds geldig is. De geldigheidsduur van zijn verblijfsvergunning loopt immers nog tot 9 oktober 2026 (zie *supra*).

In de bestreden beslissing verduidelijkt verweerder dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoont dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) niet meer in zijn bezit heeft, niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd. Verweerder wijst erop dat het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan of gestolen en geeft ook de te volgen procedure mee: *“Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>).”*

Hoewel de informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Zelfs indien verzoeker niet langer in het bezit zou zijn van zijn geprinte verblijfsvergunning, hetgeen niet zonder meer kan worden aangenomen gezien zijn blote beweringen dienaangaande, blijkt hieruit dan ook niet dat hij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Verder wijst verweerder er in de bestreden beslissing terecht op dat blijkens objectieve informatie personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoeker *in casu*, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (RSA-rapport, maart 2025, p. 20; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 19-20: *“Statushouders die in of na december 2020 een aanvraag hebben ingediend, zouden in principe dus een AFM moeten hebben.”*). De Raad benadrukt hierbij dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 19). Toen verzoeker in Griekenland was, had hij derhalve een fiscaal registratienummer ontvangen waarmee hij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning.

Uit objectieve informatie blijkt dat deze AFM geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de ADET verloopt, wordt het AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd (RSA-rapport, maart 2025, p. 21). Het is de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het al dan niet kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning. Aangezien verzoekers verblijfsvergunning niet verloopt voor 9 oktober 2026, is zijn AFM dus ook geldig tot die datum.

Hetzelfde geldt voor zijn sociale zekerheidsnummer (AMKA). De AMKA wordt pas gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt (AIDA-rapport, juni 2024, p. 248). De beschikbare landeninformatie wijst niet op bijzondere problemen waar verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland de procedure om een AMKA te verkrijgen nog zou dienen te voltooien. Verzoeker toont niet aan dat hij dit bij terugkeer naar Griekenland niet in orde zou kunnen brengen.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen van zijn AMKA, wanneer hij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat (UNHCR Greece, *“Living In Greece – Access to healthcare”*; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 49, 50-51). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR, *“Information Guide for Beneficiaries of International Protection”*).

NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”, september 2024, p. 50).

Zelfs indien verzoeker stappen moet ondernemen om een duplicaat van zijn gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen, blijft hij gedurende de wachttijd toegang houden tot de sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van goederen.

Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood zou hebben aan medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging of artikel 4 van het Handvest. De Raad herinnert er hierbij overigens aan dat verzoeker zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen.

Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen bij die hier anders over doen denken. In de mate verzoeker verwijst naar de situatie waarmee statushouders geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, dient opgemerkt dat deze situatie niet op hem van toepassing is gezien hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt.

12. Wat betreft zijn persoonlijke situatie wijst verzoeker er in het verzoekschrift op dat hij in Griekenland grote moeilijkheden kende op het gebied van huisvesting, gezondheidszorg, taalopleiding en werkgelegenheid, alsook dat hij er slachtoffer was van discriminatie. Hij verwijst naar zijn reeds afgelegde verklaringen uit het persoonlijk onderhoud dienaangaande.

De bestreden beslissing heeft aangaande verzoekers verklaringen omtrent zijn moeilijkheden in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming reeds op terechte, pertinente en omstandige wijze als volgt gemotiveerd:

“U beperkt zich tot een algemene verwijzing naar bepaalde moeilijkheden waarmee begunstigten van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd kunnen worden op het vlak van bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand of tewerkstelling (CGVS, p. 9-10), maar haalt géén geloofwaardige persoonlijke ervaringen aan om dit te concretiseren. Gelet op de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid volstaat dit géénszins om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming in Griekenland te weerleggen.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor

uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Zo blijkt immers dat u zich in uw zoektocht naar werk niet richtte tot de Griekse overheid om hulp te vragen, daarbij beroep doend op uw rechten als begunstigde van internationale bescherming aldaar (CGVS, p. 12). U geeft als uitklaring dat er in Griekenland geen officiële overheidsgebouwen zijn waar u hulp kan vragen (CGVS, p. 12), maar die blote bewering druist in tegen de landeninformatie over de situatie van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland (zie boven). U had in Griekenland geen AFM-document en weet niet wat het is (CGVS, p. 8). U zegt wel dat vrienden spraken over het feit dat er documenten zijn die belangrijk zijn om werk te vinden, maar u ondernam zelf geen stappen om die documenten aan te vragen (CGVS, p. 8). Gevraagd om welke reden u dat niet deed, stelt u dat die administratieve stappen veel tijd nemen en dat u bij andere jongeren zag dat die stappen niets opbrachten (CGVS, p. 8). Die twee redenen ontslaan u echter geenszins van uw persoonlijke verantwoordelijkheid om de nodige stappen te nemen om in Griekenland beroep te doen op uw eigen rechten als begunstigde van internationale bescherming. Op basis van uw verklaringen kan dus niet gesteld worden dat u voldoende pogingen ondernomen hebt om een job te bemachtigen.

Wat huisvesting betreft, stelt u dat een vriend u meenam naar een ngo om er hulp te vragen met huisvesting (CGVS, p. 12). U kent de naam van die organisaties echter niet meer (CGVS, p. 12). Gevraagd of u ook naar diensten van de Griekse overheid ging om er hulp te vragen in uw zoektocht naar huisvesting, stelt u dat u niet zeker bent of die organisatie waar u naartoe ging van de Griekse overheid was (CGVS, p. 12). Daaruit blijkt evenmin dat u grondige pogingen en stappen hebt ondernomen om beroep te doen op uw rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland in uw zoektocht naar huisvesting.

Bovendien dient er te worden opgemerkt dat uw verklaringen op het CGVS over de moeilijkheden waarmee u werd geconfronteerd op het vlak van werk en huisvesting, danig verschillen van die op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op de DVZ repte u over die moeilijkheden immers met geen woord (zie administratief dossier, CGVS Vragenlijst, vraag 1-8) en u stelde er dat u hoe dan ook naar België wilde reizen: "Maar ik deed asiel aanvraag omdat het de enige wijze is om door te reizen. Eens ik het paspoort had, verliet ik Griekenland" (zie administratief dossier, Verklaring DVZ, vraag 33). Het mag dan ook verbazen dat u de moeilijkheden op het vlak van werk en huisvesting op het CGVS wel aanduidt als redenen om Griekenland te verlaten en in België internationale bescherming aan te vragen. Bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gaf u aan dat uw interview op de DVZ heel kort was en er "zoveel dingen" waren waarover u niet kon spreken, zoals uw problemen met huisvesting en werk (CGVS, p. 4). Er werd u op de DVZ echter uitdrukkelijk gevraagd of u nog iets vreesde in Griekenland en of u nog iets wilde toevoegen aan uw verklaringen, waarop u tweemaal nee antwoordde (CGVS, p. 13). Daaruit blijkt allerm minst dat u op de DVZ niet de kans kreeg over uw problemen te spreken. Geconfronteerd met het bovenstaand, op het einde van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, stelt u dat u dat achteraf ook had opgemerkt en dat het u verbaasde dat dat in uw verklaringen op de DVZ stond (CGVS, p. 13). Het feit dat u die verklaring echter pas opwerpt wanneer u uitdrukkelijk wordt geconfronteerd met de tegenstrijdigheid in uw verklaringen en niet wanneer u de kans krijgt enige opmerkingen te maken over uw interview op de DVZ, tast de geloofwaardigheid van die uitklaring sterk aan.

Met het bovenstaande slaagt u er allerm minst in te overtuigen dat uw rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet werden gerespecteerd, noch dat u zelf voldoende stappen hebt ondernomen om beroep te doen op die rechten.

[...]

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u niet wordt geconfronteerd met een medische of psychische kwetsbaarheid, die negatieve gevolgen zouden hebben op uw zelfredzaamheid of autonomie.

U verklaarde dat u in Griekenland last had van huiduitslag en een soort muggenbeten (CGVS, p. 2), wat u op de DVZ nog een soort lepra had genoemd (zie administratief dossier, Bijkomende Vragen M-Status Griekenland). U stelt dat u in België tests deed en dat uw probleem over was (CGVS, p. 2).

In verband met uw huidprobleem stelt u in Griekenland geen medische hulp te hebben ontvangen (CGVS, p. 5 en 10). U stelt naar twee verenigingen te zijn gegaan, maar zij gaven u alleen maar medicatie (CGVS, p. 10), waaruit reeds niet blijkt dat u van medische hulp verstoken was. Die verenigingen waren niet van de Griekse overheid (CGVS, p. 12). U meent zich nog te herinneren dat u door die verenigingen werd doorverwezen naar een medisch centrum van de Griekse staat, maar er werd u vervolgens tot drie keer toe medische hulp geweigerd (CGVS, p. 12-13). Ook die verklaringen druisen regelrecht in tegen uw eerdere verklaringen daarover op de DVZ, waar u slechts sprak over een associatie waarvan u de naam niet meer kende, maar die u medische verzorging weigerde (zie administratief dossier, CGVS Vragenlijst, vraag 5; Bijkomende Vragen M-Status Griekenland). U liet het daarnaast na een klacht in te dienen tegen de

medische centra die u hulp weigerden (CGVS, p. 13), hoewel van een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland kan verwacht worden dat die de nodige stappen zet om zijn rechten aldaar te doen gelden. Meer nog, u hebt in Griekenland zelfs niet de nodige stappen ondernomen om een AMKA-document aan te vragen (CGVS, p. 8), hoewel dat u toegang geeft tot de Griekse gezondheidszorg (zie verder).

Uit het bovenstaande blijkt eerder dat u zelf niet de nodige stappen hebt ondernomen om in Griekenland beroep te doen op uw rechten, in plaats van dat uw rechten aldaar niet werden gerespecteerd.

Waar u nog verklaart dat een vriend van u in Griekenland is overleden nadat de medische diensten te laat waren gekomen (CGVS, p. 13), kan uit dat incident allerm minst blijken dat uw persoonlijke rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet werden gerespecteerd. De foto's (zie administratief dossier, groene map, document 8) en video die u tijdens het persoonlijk onderhoud toonde (CGVS, p. 14) kunnen dan ook niet overtuigen dat er in uw persoonlijke geval redenen zijn om aan te nemen dat de bescherming die u in Griekenland ontving ontoereikend was.

In Gaza had u in 2012 een operatie aan uw elleboog en u stelt dat u daardoor nu nog steeds pijn hebt (CGVS, p. 11). U ging in België naar een medisch onderzoek van uw arm, maar daaruit bleek dat uw arm normaal was (CGVS, p. 11; zie administratief dossier, groene map, document 10 en 13). De pijn aan uw arm heeft geen impact op uw dagelijks leven en u neemt een pijnstillers om die te verminderen (CGVS, p. 11). Ook had u in België een afspraak bij de tandarts voor uw wijsheidstanden (CGVS, p. 11). Hoewel uw advocaat aanhaalt dat u nood hebt aan psychische begeleiding (CGVS, p. 17), haalt u dat zelf op geen moment aan (CGVS, p. 11; zie administratief dossier, Verklaring DVZ, vraag 29; CGVS Vragenlijst, vraag 5; Bijkomende Vragen M-Status Griekenland).

Het CGVS merkt verder op dat u niet de minste aanwijzing hebt gegeven van enige overtuigende, nauwkeurige en ernstige bewijzen die het CGVS kunnen inlichten over de realiteit, de omvang en de ernst van de problemen die u beweert te hebben, hoe lang ze al bestaan, de behandeling die ze vereisen en, in elk geval, de onmogelijkheid voor u om een behandeling in Griekenland voort te zetten. Die zaken kunnen allerm minst worden afgeleid uit de door u neergelegde medische documenten (zie administratief dossier, groene map, document 10 en 13).

Zodoende kan er in uw specifieke en persoonlijke geval niet worden geconcludeerd dat u in Griekenland niet in uw levensonderhoud zou kunnen voorzien of dat u uw rechten aldaar niet zou kunnen laten gelden.

[...]

Verder verwijst u naar het feit dat u Griekenland hebt verlaten omwille van incidenten van racisme, geweld en intimidatie door toedoen van de Griekse autoriteiten en derden, namelijk voordat u naar het opvangcentrum werd gebracht, op de ferry naar Athene, op straat in Athene en in het gedeelde huis in Athene (CGVS, p. 9-11). Wat uw verklaarde problemen in Griekenland betreft, dient er ten eerste gewezen te worden op het feit dat u over het merendeel van die incidenten met geen woord repte op de DVZ (zie administratief dossier, CGVS Vragenlijst, vraag 1-8), hoewel u er daar uitdrukkelijk wel de kans toe had gekregen (zie boven). Op de DVZ sprak u slechts in algemene termen over de onveiligheid in Griekenland en gevraagd naar persoonlijke ervaringen op dat vlak, noemt u slechts het feit dat uw kleren een keer werden gestolen, alsook dat u werd lastig gevallen door homoseksuelen (zie administratief dossier, CGVS Vragenlijst, vraag 5). U zei er uitdrukkelijk: "Verder niks want ik lette op. Ik zag de andere zaken wel gebeuren" (zie administratief dossier, CGVS Vragenlijst, vraag 5). De tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen op de DVZ en die op het CGVS tast de geloofwaardigheid van uw verklaarde problemen in Griekenland sterk aan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van incidenten met derden en beperkte aanvaringen met de daar aanwezige autoriteiten, moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling.

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties (CGVS, p. 13), hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. U stelt dat u voor geen van de door u vermelde incidenten naar de politie ging om klacht in te dienen, omdat dat uw dood zou betekenen: "ze zijn maffia" (CGVS, p. 13). Daarbij doelt u op de mensen in het gedeelde huis (CGVS, p. 13). Die blote bewering kan u echter geenszins staven aangezien u over die "maffia" slechts kan zeggen dat het Albanese en Serviërs waren, maar verder niet weet wie ze waren (CGVS, p. 13). Die vage uitklaring en blote bewering volstaat niet om aan te nemen dat u uw rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet zou kunnen doen gelden, noch dat die aldaar niet gerespecteerd werden."

Verzoeker voert in het verzoekschrift geen dienstig verweer tegen de voormelde motivering.

Waar verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar de omstandigheden tijdens het interview bij de DVZ en zijn verklaringen zoals afgelegd bij het CGVS bevestigt, kan dit niet volstaan ter verschoning van de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen bij de DVZ en het CGVS over de moeilijkheden waarmee hij in Griekenland werd geconfronteerd op het vlak van werk en huisvesting en de racistische incidenten.

Zo dient benadrukt dat verzoeker in algemene bewoordingen spreekt over deze omstandigheden en op geen enkele wijze concreet aantoont dat de interviews bij de DVZ in dergelijke omstandigheden doorgingen, laat staan dat zijn verklaringen hierdoor zouden zijn beïnvloed.

De Raad wijst er verder op dat verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem werden voorgelezen en hij deze voor akkoord heeft ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen (vragenlijst CGVS; verklaring DVZ).

Wat betreft het gegeven dat verzoeker zijn verklaringen bij de DVZ zonder bijstand van een advocaat heeft afgelegd, dient benadrukt dat reeds herhaaldelijk werd beslist dat de asielprocedure geen juridische procedure is, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoeker niet aantoont hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft. Hoe dan ook toont verzoeker niet *in concreto* aan op welke wijze de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen hebben gehad op de verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, temeer gezien hij de respectievelijke verslagen, nadat ze werden voorgelezen, heeft ondertekend voor goedkeuring, zodat, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, datgene wat erin werd opgenomen wordt geacht overeen te stemmen met zijn verklaringen.

Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, dient erop gewezen dat dit artikel betrekking heeft op het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en op een onpartijdig gerecht. Deze bepaling is derhalve, net als het recht van verdediging, niet van toepassing op een gehoor dat deel uitmaakt van een zuiver administratieve beslissingsprocedure in het kader van een verzoek om internationale bescherming.

Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 17, § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dient vastgesteld dat verzoeker wel degelijk werd geconfronteerd met zijn tegenstrijdige verklaringen over zijn moeilijkheden in Griekenland met betrekking tot werk en huisvesting (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). Wat betreft de overige vastgestelde tegenstrijdigheden, dient opgemerkt dat het feit dat verzoeker er niet met werd geconfronteerd geen afbreuk doet aan het bestaan ervan. Artikel 17, § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorziet bovendien slechts in de verplichting om de asielzoeker met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het gehoor worden vastgesteld.

De vastgestelde verschillen tussen verzoekers verklaringen bij de DVZ en het CGVS blijven wel degelijk overeind en dragen bij aan de ongeloofwaardigheid van de door verzoeker geschetste moeilijkheden in Griekenland.

Daarnaast vormt het louter bevestigen van zijn moeilijkheden in Griekenland en het opnieuw verwijzen naar zijn reeds afgelegde verklaringen geen dienstig verweer waarmee de voormelde terechte en pertinente motivering kan worden weerlegd of in een ander daglicht worden geplaatst.

Het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond, zoals op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting, taal en integratie, volstaat niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Verzoeker kan bezwaarlijk worden gevolgd waar hij in het verzoekschrift beweert dat hij alle inspanningen heeft geleverd en zijn uiterste best heeft gedaan in Griekenland, maar zonder succes. Uit de gedragingen van verzoeker blijkt immers dat hij geenszins de intentie had om in Griekenland een duurzaam bestaan op te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. Zo verliet verzoeker kort na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus en verblijfsdocumenten Griekenland. De vaststelling dat verzoeker vier maanden na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus Griekenland heeft verlaten getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er zijn rechten te doen gelden.

Nu verzoeker eerder zeer beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling in Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Verzoeker toont met zijn algemeen betoog in zijn verzoekschrift niet aan dat hij zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen doen gelden. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Verzoeker, die geen blijk geeft van een bijzondere kwetsbaarheid, toont verder niet aan dat hij niet de nodige zelfredzaamheid heeft om in zijn levensbehoeften te voorzien. Zo wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat verzoeker, die zowel in Gaza als België werkte, ertoe in staat is om te werken (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4, p. 15) en bovendien de steun genoot van een (familiaal) netwerk tijdens zijn verblijf in Griekenland (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5, p. 7, p. 9). Bijgevolg kan, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt geponoerd, wel degelijk worden aangenomen dat verzoeker over voldoende zelfredzaamheid en steun beschikt opdat hij zich opnieuw zou kunnen vestigen in Griekenland.

De Raad acht het dan ook niet onredelijk om van verzoeker, die in Griekenland werd erkend als vluchteling, te verwachten dat hij inspanningen levert om zijn levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen.

Zo verzoeker er in het verzoekschrift op wijst dat in Griekenland geen door de staat beheerde accommodatie verleend wordt aan personen die internationale bescherming genieten, dient erop gewezen dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd (nauwelijks vier maanden) die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoot. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

13. Verzoekers algemeen betoog en zijn bemerkingen zoals aangebracht in het verzoekschrift en zijn aanvullende nota doen aan het voorgaande geen afbreuk. Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij in het verzoekschrift stelt dat de bestreden beslissing “*op geen enkele objectieve bron is gebaseerd*”, gezien uit lezing van de bestreden beslissing blijkt dat deze steunt op een grondige analyse van recente en betrouwbare landeninformatie. Bovendien heeft verweerder middels aanvullende nota van 26 augustus 2025 een update van de landeninformatie en zijn hierop steunende analyse bijgebracht. De door verzoeker bijgebrachte landeninformatie is (deels) dezelfde als of ligt in de lijn van de door verweerder gehanteerde landeninformatie. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

De loutere verwijzing in het verzoekschrift en in de door verzoeker neergelegde aanvullende nota naar algemene landenrapporten, waaronder het rapport “*Recognised Refugees 2025. Acces to documents and socio-economic rights*” van RSA van maart 2025 dat in de hogere bespreking terdege is meegenomen, volstaat niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn persoonlijke omstandigheden. Verzoeker dient *in concreto* aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU-lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, *in casu* Griekenland, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij blijft daartoe evenwel in gebreke.

Verzoeker toont aldus niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat hij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, zijn rechten niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving haar daartoe bieden. Een algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat gelet op voorgaande concrete overwegingen niet om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond, waar verzoeker aldus in gebreke blijft.

In zoverre verzoeker in het verzoekschrift betoogt dat de bestreden beslissing zeer moeilijk te begrijpen is, omdat er bepaalde delen worden herhaald of geparafraseerd, kan slechts worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing omstandig en pertinent wordt gemotiveerd op basis van onder meer rechtspraak van het Hof van Justitie, een veelheid aan recente landeninformatie, verzoekers verklaringen en de stukken in het administratief dossier. Verzoekers verzoek om internationale bescherming werd op zijn individuele merites beoordeeld en de conclusies werden uitgebreid en correct gemotiveerd in de bestreden beslissing.

14. Verder dienen bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard in ogenschouw te worden genomen, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld gezondheidszorg of tewerkstelling. *In casu* heeft verzoeker internationale bescherming verkregen in Griekenland, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-*acquis*, dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan zijn status en waarvan verzoeker gebruik kan maken. De Raad ontwaart noch in het persoonlijk onderhoud van verzoeker, noch in het verzoekschrift concrete en ernstige stappen die hij zou hebben ondernomen met het oog op het vinden van huisvesting of tewerkstelling, zoals reeds hoger uiteengezet.

Dat een overheid niet steeds onmiddellijk woningen en financiële middelen kan toekennen aan vreemdelingen, houdt niet in dat deze vreemdelingen vervolgens niet worden geholpen en dat zij zelf niet tijdelijk in hun levensbehoeften kunnen voorzien.

De Raad herinnert er hierbij aan dat situaties die geen “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [arrest, *Ibrahim e.a.* punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97].

Op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zouden zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend, *in casu* België, dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, *in casu* Griekenland, kan niet worden geconcludeerd dat verzoeker bij terugkeer naar die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 94 met verwijzing naar het arrest *Jawo* van datzelfde Hof). Zo er al sprake zou zijn van een mogelijk kwaliteitsverschil in vergelijking met België op het vlak van gezondheidszorg, sociale bescherming en aangepast onderwijs, volstaat dit op zich niet om te besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zal belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

15. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 91). Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Alles samen genomen toont verzoeker niet aan dat hij ernstige pogingen heeft ondernomen om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden.

Verzoeker brengt verder geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij als gevolg van de onverschilligheid van de Griekse overheden, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt of is terecht gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Griekenland alle mogelijke middelen zou hebben uitgeput om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden. In voorliggend geval blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat verzoeker niet aantoont dat de bescherming die hem in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn.

Verzoeker kan evenmin in alle redelijkheid stellen dat er in zijn hoofd sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij wegens een bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen, die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch dat hij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest.

16. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend.

Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de specifieke omstandigheden van verzoeker verhinderen. Zijn verzoek om internationale bescherming dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Gezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming.

17. Aangezien het voorliggend beschermingsverzoek op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, moet er bijgevolg geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza in zijn aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting niet dienstig. Derhalve is ook de aangevoerde schending van artikel 18 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie niet dienstig.

18. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest, wordt erop gewezen dat uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling bij terugkeer naar Griekenland. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS